

ZPRÁVY

● RNDr. PhMr. Václav Mareš (6. září 1927–12. srpna 2008)

Když jsme 12. srpna ráno odcházeli za svými povinnostmi, netušili jsme, že v následujících dnech dostaneme zprávu, jakkoliv očekávanou (na kterou jsme se však zdráhali myslet), přece však zraňující. V ranních hodinách toho dne nás opustil bývalý dlouholetý spolupracovník a milý člověk RNDr. PhMr. Václav Mareš. Smrt je nám společná a pokaždé, když vykoná svoje dílo, tak jak jí je určeno, zůstává na nás, abychom vzpomínali, a tak si vrátili blízké do svého života.

Václav Mareš vychodil obecnou školu a ukončil Reálné gymnázium ve Vysokém Mýtě v roce 1947, poté vstoupil na Lékařskou fakultu Karlovy Univerzity v Praze, na níž vystudoval obor farmacie (studium ukončil rigorózní zkouškou v roce 1951). V Ústavu pro doškolení lékařů složil atestaci z farmaceutické analýzy (1962) a na Farmaceutické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě získal obhajobou rigorózní práce titul doktor přírodních věd v oboru farmacie (1969). Jeho praktický odborný život byl pestrý. Nejprve působil jako lékárník-aspirant v lékárně v Humpolci (1947–1948) a ve Vysokém Mýtě (1948), potom pracoval dva roky jako analytik potravinářského oddělení Státního zdravotního ústavu v Praze (1951–1952), tehdy dislokovaného do Rytířské ulice, a nakonec se stal samostatným odborným pracovníkem-specialistou na Státním ústavu pro kontrolu léčiv v Praze (1952–1990), z něhož odešel do starobního důchodu. Toto místo pokládal za svoje životní poslání a plně se mu věnoval. Po celou dobu působení v SÚKL pracoval v různých sekcích pro Československý (a později pro Český) lékopis, přímo se podílel na vydání ČsL 4. I poté, kdy odešel do důchodu, vedl ještě Terminologickou sekci Lékopisné komise MZ ČR

(do roku 2003), v níž zásadním způsobem přispíval k tvorbě českých i latinských názvů nejen chemických látek, ale i léčivých rostlin a fytofarmak, navrhoval nové lékopisné články a vyjadřoval svoje názory v časopisu Československá farmacie a Věstníku SÚKL. Významně se podílel na zavedení a rozšiřování knihovny komponent do počítačové databáze (AISLP), která se dnes, díky RNDr. Ludmile Novákové aktualizuje a slouží nejen pro potřeby pracovníků SÚKL, ale i pro širokou farmaceutickou veřejnost (RNDr. Bohuslav Škop vydává tuto databázi čtvrtletně na CD).

Odborný kontakt s lékopisným oddělením a knihovnou komponent neztratil ani v důchodu a z té doby je nutné vzpomenout řadu milých setkání s bývalými kolegy i starými přáteli. Po roce 2003 se prohloubily jeho zdravotní problémy tak, že mu znemožnily docházet na bývalé pracoviště. Byly to krušné chvíle postupující nemoci, jíž šla v patách fyzická nemohoucnost, ale až do konce si udržel jasnou mysl. Byl trpělivým posluchačem a spolehlivým rádcem. Ač byl milý a laskavý, byl osobností, která vzbuzovala respekt a které si okolí velmi vážilo (zvláště pro jeho terminologické znalosti, zejména v oblasti latinské tak, jak to u lidí „staré školy“ bývá), a to mu umožnilo překlenout některá nedorozumění při tvorbě konečných verzí názvů lékopisných článků a lékových forem.

Smrt přišla (po měsíčním vyčerpávajícím boji) a byla pro něho vysvobozením, což nám všem, kteří jsme s ním spolupracovali a znali jej, přineslo úlevu.

Když byla nad jeho ostatky 16. srpna 2008 sloužena zádušní mše v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Chvojnově a jeho tělo bylo poté uloženo do rodinné hrobky, vzpomněli jsme na něj slovy šestého verše dvacátéhopátého žalmu: *Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quae a seculo sunt*. A tak na něho budeme vzpomínat stále.

Lubomír Opletal, Hana Jůzová